

## عنوان مقاله:

چگونگی ارتقا کیفیت بافت فرسوده شهری با رویکرد تعاملات اجتماعی (نمونه موردی: محله زریسف کرمان)

## محل انتشار:

اولین همایش ملی کیفیت در فضاهای معماری و شهری (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

## نویسندگان:

علی محمدی تهرودی - کارشناسی ارشد مهندسی معماری، لیسانس مهندسی عمران، عضو نظام مهندسی ساختمان استان کرمان

مهديه معینی - دکتری معماری و شهرسازی، عضو هیات علمی دانشگاه آزاد اسلامی واحد کرمان، ایران.

## خلاصه مقاله:

کیفیت یک فضا در شهر از برابند مولفه هایی حاصل می شود که با شناسایی کارکردها و تاثیرات هر یک از آنها بر فضا میتوان راهکارهایی برای بهبود کیفیت فضاهای شهری ارائه داد. در رابطه با بافت فرسوده این امر از اهمیت بیشتری برخوردار است. در این نوع بافت، بسیاری از فضاها دچار فرسایش شده و مولفه های کیفی آن دچار نقصان است که در طول زمان این مسئله خود موجب از بین رفتن حیات یک بافت و محیط پیرامون آن می شود. فرسودگی، کالبد و فعالیت را در فضاهای شهری تحت تاثیر قرار می دهد. با گذشت زمان میزان فرسودگی در فضاهای شهری افزایش یافته و زندگی شهروندان را از نظر اقتصادی، اجتماعی و کالبدی دچار تغییر و دگرگونی می سازد. به جاست که از طرح های مرمتی مناسب هر نوع بافت با توجه به شرایط فرسودگی استفاده گردد. همچنین با توجه به پتانسیل های اجتماعی، اقتصادی غالب بر آن بافت به انتخاب و اجرای طرح های مرمتی پرداخت. یکی از مهم ترین پارامترهایی که امروزه در طرح های مرمتی به فراموشی سپرده شده است، توجه به مسائل اجتماعی و ارتقاء سطح تعاملات اجتماعی می باشد. این پژوهش بر آن است ضمن تعریف بافت فرسوده و معرفی شاخص های آن، به بررسی بافت های فرسوده با در نظر گرفتن شرایط اجتماعی بپردازد. در ادامه ضمن معرفی محله زریسف کرمان به عنوان یکی از محلات فرسوده شهری در غالب یک جدول سوات به بررسی نقاط قوت و ضعف آن پرداخته می شود. در نهایت راهکارهایی جهت افزایش میزان اجتماع پذیری و تعاملات اجتماعی ارائه داده می شود. شیوه تحقیق در این مقاله توصیفی تحلیلی می باشد و ابزار جمع آوری شیوه ی مرور متون و منابع وبه روش تحقیق نمونه موردی می باشد.

## کلمات کلیدی:

کیفیت، بافت فرسوده، احیاء، تعاملات اجتماعی، فضای شهری، محله زریسف

## لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/914400>

